

i Møde, og at vi overhovedet til den Tid er i Stand til at opfylde de Forpligtelser, vi nu skal paatage os?

Jeg vil imidlertid gerne hjælpe med til, at Folk faar Lyst til at spare saa meget som muligt, navnlig i de mange smaa Hjem, og jeg haaber derfor, at Lovforslaget maa undergaa saa betydelige Ændringer i Udvalget, at jeg kan give det min Stemme. Jeg vilde gerne stille mig ved Siden af den højtærede Finansminister, naar der er Tale om at skaffe Balance paa Statsregnskabet, men det kommer jeg altsaa ikke til i dette Tilfælde. Endelig vil jeg til Slutning sige: Hvorfor skulde i disse Aar, hvor vi alle sammen har tabt meget, den ene mere, den anden mindre, Mennesker, der har sat deres Midler i Sparekasserne, ikke ogsaa bære deres Del af Krigens Ulykker?

Aksel Jensen: Efter de Udtalelser, den højtærede Handelsminister har fremsat, kan jeg nøjes med nogle ganske faa Bemærkninger. Der er baade fra det ærede Medlem Hr. Hauges og fra flere ærede Medlemmers Side spurgt, hvorledes man kunde tænke sig at støtte disse Sparere, men undlade at støtte andre Sparere i Fremtiden. Dertil vil jeg sige, at det, vi skal bestræbe os for, er selvfølgelig, at Sparerne ikke i Fremtiden skal blive udsat for Tab. Jeg indrømmer det ærede Medlem Hr. Zahle, at der kan blive en Overgangsperiode indtil den Tid, da vi kan faa truffet klare Bestemmelser i saa Henseende; indtil da kan der være Tale om, at vi maa løbe en større Risiko. Imidlertid har vi jo Udtalelser fra den højtærede Handelsminister om, at man ikke indenfor sagkyndige Kredse, indenfor Bankverdenen, mener, at der skulde være større Fare i Øjeblikket, og hvad angaar de to Banker, der er brudt sammen i disse Dage, og som er blevet nævnt, har det vist sig, at Tabet i hvert Fald ikke rækker længere end til Aktiekapitalen. Der er al Udsigt til, at Sparerne i disse Banker faar fuld Dækning. Naar vi kan hævde den Opfattelse, at vi ikke efter Vedtagelsen af dette Lovforslag skulde have Forpligtelser overfor Fremtiden, er det, fordi Foranstaltninger af denne Art fremtidig ikke i al Almindelighed skal være Statsforanstaltninger. Det maa slaas fast allerede nu, at det er Bankerne selv, der skal sikre deres Sparere. Naar det nu viser sig, at der har været Brøst, og at det ikke er lykkedes ved de tidligere Forholdsregler at sikre Sparerne fuldt ud, saa maa vi søge at skabe saadanne Sik-

kerhedsforanstaltninger i Fremtiden, og saa maa dette kun være en midlertidig Foranstaltning som Led i de øvrige Kriseforanstaltninger, der har været nødvendige.

Det er fra flere Sider nævnt, at det vil være vanskeligt at skabe økonomisk Sikkerhed gennem Hjælpefonden eller Krisefonden, men jeg maa overfor det ærede Medlem Hr. Hauge sige, at det ærede Medlem selv nævnte, at hvis man i 1908 var gaaet til Oprettelse af en saadan Fond, vilde man nu have haft en 15—16 Mill. Kr. dør; og Fonden vilde saa have været tilstrækkelig til at dække Sparerne for de Tab, der har været ved de her nævnte Banker. Gennem en saadan Hjælpefond vilde man med et forholdsvis beskedent Tilskud fra Bankernes Side have været i Stand til at sikre Indskyderne.

Det ærede Medlem Hr. Hauge kom med en historisk Redegørelse for Lovgivningsmagtens Stilling til de Pengeinstitutter, der har været i Vanskeligheder. Det ærede Medlem nævnte Forholdet i 1908 med Hensyn til Grundejerbanken og Detailhandlerbanken og flere andre Pengeinstitutter, men det ærede Medlem nævnte samtidig, at man overfor de Pengeinstitutter, der senere har været ude for Vanskeligheder, ikke fra Lovgivningsmagtens Side er traadt hjælpende til. Man kan for saa vidt tale om, at der har været skabt Præcedens, som man hjalp den Gang i 1908, medens man senere ikke har fundet Anledning til fra Lovgivningsmagtens Side at træde hjælpende til overfor lignende Pengeinstitutter. Men jeg maa i øvrigt hævde, hvad jeg har hævdet gentagne Gange, at naar vi nu siger, at vi ikke fra Lovgivningsmagtens Side skal støtte Banker, der fremtidig kommer i Vanskeligheder, saa er det ikke, fordi vi ikke vil sikre Sparerne, men saa er det, fordi det skal slaas fast, at det er Pengeinstitutternes egen Sag at sikre de paagældende Sparere. Overfor de Indvendinger, der er rejst fra forskellige Sider med Hensyn til Krisefonden, skal jeg sige, at det er min Opfattelse, at hvis man ikke vil gribe alt for stærkt ind i Bankernes frie Selvstyre, tror jeg, der lettere vil findes Veje for Bankerne til at skabe en Krisefond. Det ærede Medlem Hr. Sporon-Fiedler nævnte, at hver Bank skulde have sin Krisefond. Det kan i og for sig være meget rigtigt, men hvis man vil kræve, at alle Bankers Indskydere skal være sikrede, tror jeg, man vil komme til at stille for store Krav til den enkelte Bank, saaledes at den ikke kan magte det. Forholdet er ikke saa-